

PALESTRINA *kórushíradó*

HIT - MŰVÉSZET - HAGYOMÁNY

A PÉCSI SZÉKESEGYHÁZ PALESTRINA KÓRUSÁNAK LAPJA

2017. MÁRCIUS 15.

ÚJ FOLYAM, X. ÉVF. 1-3. SZÁM

Karnagyunk, Jobbágy Valér

70. születésnapját ünnepeltük

Beszámoló az előkészületekről és az ünnepségről

Sokszor előfordul, hogy a leggondosabb tervezés, a legnagyobb igyekezet és a legtisztább érzések ellenére valami – legyen az CD-felvétel, koncert, vagy akár egy családi nyaralás – közepesen sikerül, sőt, esetleg balul sül el. És vannak kivételes pillanatok, amikor a Gondviselés és az emberek szándéka találkozik – egy ilyen nagyszerű alkalom tanúi lehetek, akik február 18-án eljöttek megünnepelni Jobbágy Valér 70. születésnapját. E lap-számunkat emlékül szánjuk a megjelenteknek, s csekély kárpótlásul nyújtjuk át azoknak, akik nem tudtak eljönni.

Nem túlzás, az esemény halvány körvonalai már egy éve megszülettek, a konkrét kivitelezés pedig mintegy fél éve kezdődött. A Schola egyik hölgytagja vetette fel, hogy persze, klassz volt a tíz évvel ezelőtti ünnepi koncert, de jó lenne még inkább a szakmai oldalt domborítani, talán így nagyobb örömet szerezhetnénk az ünnepi felhajtást és protokollt közismerten nehezen viselő karnagyunknak. E gondolat mentén alakult ki a koncepció, amelynek középpontja az ez alkalomra készült zeneművek előadása volt.

A tervezés után jött a kórusok életében néhány hónap „párhuzamos valóság”: titkos próbák hétköznapiokon kórusonként, időről időre pedig szombati összkari próbák, mindezt úgy, hogy a karnaggal folytatott munka rendjén nem lehetett könnyíteni – így a több kórusban is éneklők néha heti négyszer is találkoztak. Igazán jó volt látni az énekesek elszántságát, a hosszas ünnepi készülődést. A hetek-hónapok szervezőmunkája során általánosan használt kóddá vált a JV70, amely végül a meghívó elején is ott virított. Ahogy egy hosszú, sokszereplős munkafolyamatban természetes, összezörrenés is jócskán akadt, de az ünnepség kezdetére minden összeállt, s izgatottan vártuk a családi ebédre érkező ünnepeltet.

Az egyetemi aulát szinte teljesen megtöltötték a pécsi és szekszárdi polgárok, pályatársak, tanítványok, énekesek és a széles körű rokonság. Az ünneplők közt ott volt dr. Hoppál Péter államtitkár úr, dr. Hegyi István, Györffy István, és dr. Aknai István tanár urak, Csemiczky Miklós, Gyöngyösi Levente és Szabó Barna zeneszerzők, a klérus részéről dr. Kajtár Edvárd székesegyházi plébános, Máger Róbert káplán, püspöki szertartó és Garadnay Balázs plébános, a Püspöki Énekiskola egykori igazgatója. Hatalmas tapsvihar fogadta a belépő karnagyot, aki látható örömmel vett észre egy-egy régen látott ismerős arcot.

Első műsorszámként a Pécsi Püspöki Énekiskola egykori tanulóiból álló kis alkalmi együttes adott elő három gregorián éneket – két régi emlék mellett egy olyat is, amelyet gyerekként sosem énekeltek. A fiúkat egykori tanáruk, Jobbágy-Radó Júlia vezényelte.

Párkai István professzor, aki Jobbágy Valér tanára volt a Zeneakadémián, az utolsó napokig készült arra, hogy elutazzon Pécsre, de megrendült egészségi állapota miatt orvosai ezt nem engedték meg neki. Köszöntő szavait Csötönyi László műsorközlő olvasta fel.

A „Puellae”, Tanár Úr egykori női kara (amely évtizedek alatt több néven is működött) egy Bartók-művel köszöntötte egykori karnagyát. Az ünneplésre oly sokan jöttek el, hogy alkalmi kórusuk nagyobb volt, mint a formáció korábban, története során bármikor.

← A Palestrina Kórus ajándékát Tóth László, a Glatt Ignác Egyesület tiszteletbeli elnöke adta át.

Dr. Hoppál Péter államtitkár, karnagy, egykori tanítvány beszédében az elmúlt évtizedek, s napjaink értékviselésével szemben láttatta Jobbágy Valért, mint „reneszánsz embert” és „az önismeret, identitás és kérlelhetetlen minőség Don Quijotéját”.

Államtitkár úr köszöntője után a Schola Cantorum Sopianensis adott elő egy Gesualdo-motattát, alapító karnagyát köszöntve.

Dr. Méry Éva, a szekszárdi Művészetek Háza első igazgatója személyes hangvételű beszédben emlékezett meg a Szekszárdi Madrigálkórus és karnagya találkozásáról, nem feledkezve meg a közelmúltban elhunyt Lányi Péterről sem, akinek e találkozás köszönhető. Elmondta, hogy a legutóbbi karácsonyi koncerten ugyanazt az energikus, magabiztos fiatalembert látta, mint 37 éve, az első fellépésen – csak kicsit őszebb kiadásban. Ezután a Madrigálkórus köszöntötte Jobbágy Valért Poulenc Salve Reginájával.

Dr. Udvardy György megyéspüspök úr sajnos nem tudott eljönni; köszöntő sorait dr. Kajtár Edvárd plébános úr olvasta fel, s adta át írott formában is. Püspök úr megköszönte az áldozatos, elkötelezett szolgálatot, s jókívánásai mellett főpásztori áldását küldte karnagyunknak.

A Palestrina Kórus műsorszámaként egy Hassler-motetta hangzott el, jelképezve ezzel a kórus repertoárjának a hagyományok mentén való megújítását, amelyet Jobbágy Valér immár három évtizede végez. Sok más egyéb között e művel is ő gazdagította a pécsi dóm zenei életét.

A fellépő énekkarok a műsorszámok után világhírű zeneművészek, együttesek dedikált lemezeit ajándékozták mesterüknek.

Ezután meglepetés-vendégként az UniCum Laude énekegyüttes hat kiváló énekese lépett színpadra. Két műsorszámuk között Kutnyánszky Csaba, az együttes énekese, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanszékvezető egyetemi tanára személyes emlékeket fellevenítve köszöntötte kollégáját.

A koncert második felében Tanár Úr három aktív kórusának tagjaiból és néhány további énekesből álló összkar adott számot az elmúlt fél év munkájának és titkolózásának eredményéről. A felkért kortárs szerzők – Csemiczky Miklós, Gyöngyösi Levente, Orbán György, Szabó Barna és Vajda János – ez alkalomra írt, nagyszerű műveinek ősbemutatóit szántuk az est csúcspontjának, e kompozíciók elsajátítását

és előadását éreztük a legtöbbnek, amit adhatunk. A művek elhangzása után azok kottáit a szerzők – ill. Orbán György távollétében felesége, Orbánné Nagy Mária, Vajda János helyett pedig a darabot vezénylő Müller János – adták át az ünnepeltnek.

Az ötödik összkari darabot követően Jobbágy Valér lépett a mikrofonhoz. „*Úgy gondoltam, hogy ilyen megtiszteltetés csak elhunyt után éri az embert...*” kezdte a beszédet, majd sok más egyéb között elmondta azt is, amiben biztosak voltunk: „*tíz éve attól rettegek, hogy mi lesz itt ma...*” Az összkar – kiegészülve a közönség soraiból csatlakozókkal – Bárdos Lajos Régi táncdalával zárta az estét. A darabot Jobbágy Valér vezényelte.

Ezúton is köszönjük mindazoknak a munkáját, akik a nagyon sokféle részfeladat bármelyikét előmozdítva kamatoztatták tudásukat, illetve hasznosították energiáikat. Köszönjük családtagjainknak az elmúlt hónapokban tanúsított megértő szeretetet, továbbá köszönet illeti mindazokat, akik együtt ünnepeltek velünk.

Az ünnepi műsor teljes terjedelmében megtekinthető a Youtube videomegosztó csatornán (www.youtube.com → **JV70**).

A Pécsi Püspöki Énekiskola (1990-1996) egykori tanulóiból álló alkalmi énekegyüttes.

Vezényelt:
Jobbágy-Radó Júlia

Műsoruk:
Iam lucis orto sidere,
Victimae paschali laudes
Dirigatur oratio mea
(*gregorián énekek*)

A Pécsi Tanárképző Főiskola (majd JPTE) Női Kamarakórusa, később **PTE „Puellae” Női Kamarakórusa (1977-2007)** egykori énekeseiből álló alkalmi énekegyüttes.

Műsoruk:
Bartók Béla:
Ne hagyj itt!

Schola Cantorum Sopianensis

Vezényelt:
Wéber-Simon Krisztina

Műsoruk:
Carlo Gesualdo di Venosa:
Ave, dulcissima Maria

**Szekszárdi
Madrigálkórus**

Vezényelt:
Müller János

Műsoruk:
Francis Poulenc:
Salve Regina

**A Pécsi Székesegyház
Palestrina Kórusa**

Vezényelt:
Jobbágy-Radó Júlia

Műsoruk:
Hans Leo Hassler:
Beata es, virgo Maria

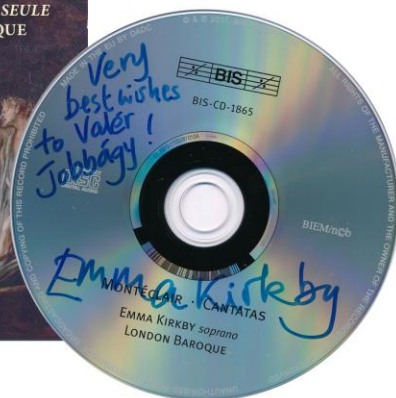
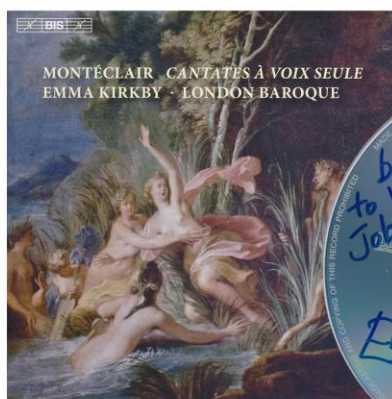
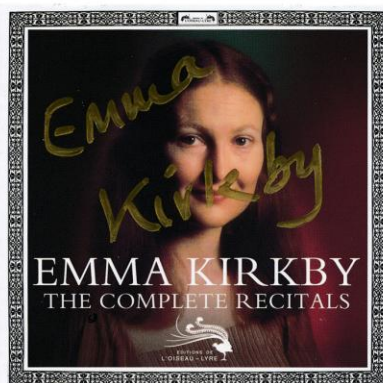
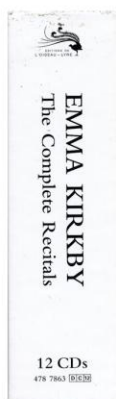
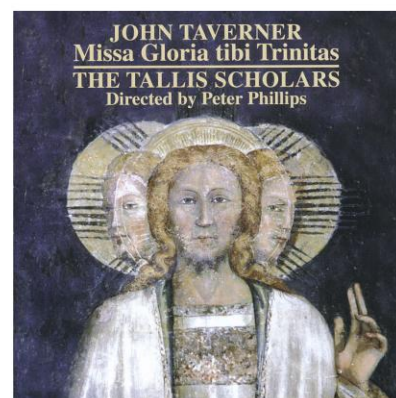
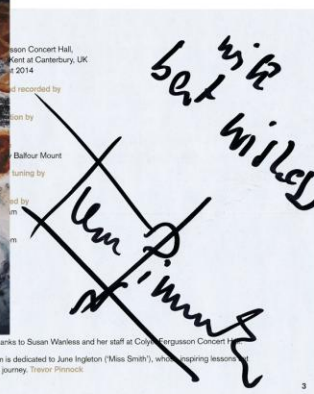
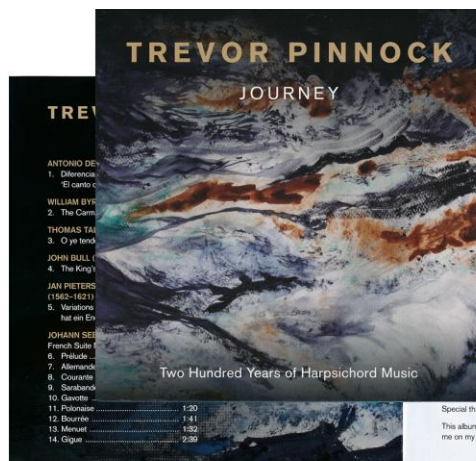
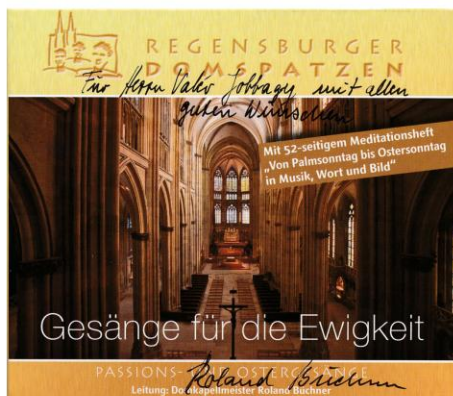
Jobbágy Valér kórusai-
nak énekeseiből, és néhány
további tanítványból álló
alkalmi énekkar

Vezényelt:
Müller János (a képen)
Hauí Lóránt
Keresztes Nóra
Wéber-Simon Krisztina
Jobbágy-Radó Júlia

Műsoruk:
Öt ősbemutató
(részletesen a 8. oldalon)

Ajándékok – Dedikált lemezek

Világhírű külföldi előadóművészeket, együtteseket kerestünk fel azzal a kéréssel, hogy az általunk megvásárolt lemezeiket dedikálva küldjék el karnagyunknak. A felkérésben minden hátsó szándék nélkül, csupán lexikoncikk-szerűen mutattuk be Jobbágy Valért. A válaszok megdöbbentőek és felemelőek voltak egyszerre. Profi szemléletű, melegszívű, szerény embereket ismerhettünk meg, akik a világhír dacára megtiszteltetésnek vették a megkeresést, mindannyian örültek, hogy ily módon részesei lehetnek az ünnepünknek, és villámgyorsan küldték a korongokat – a legtöbbet mindenféle ellenszolgáltatás nélkül. Néhány lemez nem mindennapi módon érkezett: a Scholl-CD háromszor is utazott (nem volt könnyű utolérni az állandóan úton lévő művészt), Emma Kirkby lemezeit pedig az épp Miskolcon dolgozó férje, Howard Williams karnagy hozta el Budapestre. A művészek mellett segítők, menedzsmentjük hozzáállása is lenyűgöző volt.

Special thanks for Emma Kirkby, Prof. Roland Büchner (Regensburger Domspatzen), Trevor Pinnock, Peter Phillips (Tallis Scholars), Andreas Scholl and their managements, for their help and kindness, making our celebration happier and even more festive.

Meglepetés-vendégünk, az UniCum Laude

Az együttes tagjai:

Mits Arnold
Papp Tamás
Kutnyánszky Csaba
Silló György
Meláth Árpád
Csapó József
(balról jobbra)

Műsoruk:

Giaches de Wert:
Or si rallegrì il cielo

Mateo Flecha el Viejo:
La Bomba (részlet)

Párkai tanár úr köszöntője

Szeretettel hívtuk és vártuk az eseményre Párkai István tanár urat, a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth-díjas és Liszt Ferenc-díjas karmestert, karvezetőt, a Liszt Ferenc Zene-művészeti Egyetem professor emeritusát, de sajnos egészségi állapota nem tette lehetővé, hogy megjelenjen, pedig ő még néhány nappal előtte is ebben reménykedett. Jókívánságait azonban elküldte. Az alábbiakban olvashatják az ünnepségen felolvasott köszöntő sorokat.

„Kedves Valér!

Eltelt tíz év, hogy utoljára itt együtt voltunk. S ez a tíz év részedről ugyanolyan tevékenyen telt el, mint a megelőzőek. Mindig is csodáltam azt a sokrétűséget munkádban, ami a tanításból, a betanításból, a számos díjjal is méltatott művészi előadásból, a régi szerzők és műveik kutatásából, az új dolgok iránti olthatatlan szomjúságból áll össze. Neked köszönhetjük például Robert Ramsey és Peter Cornelius kórusműveinek megismerését Magyarországon. De nagy erényed a folytonos érdeklődés az iránt is, hogy akár holnap vagy holnapután mit fognak írni, s hogy ebbe a körbe a szorosan vett kórusirodalmon kívül még mi minden tartozik bele a teljes zeneirodalom, sőt más művészetek világából.

Ezt a tájékozottság-halmazt nemcsak magadnak őrzöd örömforrásként, hanem továbbadod, hogy mások is részesülhessenek belőle. Kórusaidtól mindig a maximumot kívántad, kívánod és fogod kívánni, s ezt ők tudomásul is veszik, nem érzik tehernek, – inkább nagyra értékelik szellemi kisugárzásodat.

Kívánom, hogy a továbbiakban is tartsd meg ezt az örökifjú, kíváncsiskodó aktivitásodat töretlenül jó egészségben, magad és kórusaid örömeire, mindannyiunk épülésére.

Sok erőt és kitartást kívánva köszönt régi tanárod,

Párkai István

Ösbemutatók

Merész ötletnek tűnt a legelején felkérni a kórusok repertoárján szereplő kortárs darabok szerzőit, hogy írjanak művet Jobbágy Valér 70. születésnapjára, neki ajánlva. Hatalmas öröm volt értesülni a lelkesítő válaszokról: mind küldenek! Ismerve az alkotók műveinek nehézségi fokát, a felkérésben némi „kíméletet” kértünk, tekintettel arra, hogy titokban, nem Tanár Úr keze alatt készültünk a bemutatókra. Persze, azt nem vártuk, hogy a szerzők kibújjanak a bőrükből, s ez szerencsére nem is történt meg – sok munkát, nagy odafigyelést igénylő, szép zeneművek születtek.

Minden darabot más karnagy vezényelt, akik mind kötődnek Jobbágy Valér szakmai műhelyéhez. Hétről hétre nem tudtak mindannyian együtt dolgozni a kórusokkal (távolság, ill. leterheltség miatt), így mindenképp ki kell emelni Weber-Simon Krisztina és Müller János munkáját, akik a pécsi és szekszárdi próbákban a művek betanításának oroszlánrészét végezték, kollégáikat is segítve.

Elsőként **Vajda János** Erkel-, Kossuth- és Bartók-Pásztory-díjas zeneszerző **Epigramma** című művét kaptuk kézhez, s a koncerten is ezzel nyitottuk az ösbemutatók sorát. **Az idő szárnyon jár** című vers Zrínyi Miklós alkotása, amely a „Vitéz hadnagy” kéziratában maradt fenn. A művet Müller János vezényelte.

Szabó Barna az alkotók sorában a legfiatalabb, Tanár Úr egykori tanítványa, aki maga is a LFZE oktatója. Alkalmanként egy-egy versenyre elutazott velünk kisegítő énekesként, így élő kapcsolata van az együttesekkel. Kompozíciója, a **Quanta, qualia** Pierre Abélard szövegére készült, amelyet Babits Mihály fordításában ismerünk az Amor sanctus – középkori himnuszok c. kötetből. Ez a mű járt a legtöbb izgalommal, végig kétségek között tartva az énekeseket: vajon meg tudjuk-e csinálni? Ennek magyarázatul álljon itt egy rövid részlet a szerző leveléből: *„Íme, türelmetek fanyar gyümölcse. Nagyon sajnálom, de azt hiszem, ez... ez elég nehéz lett. Nem tudom, nem túl nehéz-e. Hidd el, nem direkt csináltam. Lehet, hogy tudat alatt ki akartam vágni a rezet Valér előtt, mitemén, de semmi esetre se kitolásból, végig eszemben tartottalak titeket...”* A művet az összkari próbák során nagy hatású műhelymunkával végleges formába öntötte, és végül sikerrel vezényelte: Haui Lóránt.

Nagy izgalommal vártuk **Orbán György** Erkel-, Kossuth- és Bartók-Pásztory-díjas zeneszerző munkáját. A **Fancy**-hez szerényen annyit fűzött hozzá: *„Mivel már mindenki megcsinálta ezt a szöveget, esélyem van arra, hogy nem a legrosszabb.”* Persze, valódi gyöngyszem született. A mű Shakespeare Velencei kalmár című darabjának 3. felvonásából vett „dalt” zenésíti meg. A jelenetben Bassanio élete feladata előtt áll: úgy nyerheti el szerelme, Portia kezét, ha 3 ládika közül a helyeset választja. Melyik legyen hát: az arany, az ezüst, netán az ón? Bassaniót nem téveszti meg a külsőny, az egyszerűséget választja, s így megkapja az életre szóló szerelmet. Vezényelt: Weber-Simon Krisztina.

Gyöngyösi Levente Erkel- és Bartók-Pásztory-díjas zeneszerző a karácsonyi virrasztó zsolozsma második nokturnusának egyik rezonanzóriumát zenésítette meg. Az **O magnum mysterium** hosszú, hatszólamú férfikari része nagy kihívás volt kissé létszámhiányos férfikarunknak, de kárpótlásul szolgált a hamisítatlan, „misztérikus” Gyöngyösi-hangzás. Vezényelt: Keresztes Nóra.

A felkérésben nem szerepelt kikötés a művek témájára vonatkozóan, így a véletlen hozta úgy, hogy ezen a kerek évfordulón, az összkari darabok lezárásaként egy **Te Deum**-mal tudtunk hálát adni a sok év közös munkájáért, s mindazért, amivel Jobbágy Valérnak köszönhetően többek lettünk, mint azelőtt voltunk, hogy megismertük őt. **Csemiczky Miklós** Erkel- és Bartók-Pásztory-díjas zeneszerző alkotását Jobbágy-Radó Júlia vezényelte.

Lapzártakor kaptuk az örömteli hírt, hogy **Jobbágy Valér**, Liszt Ferenc-díjas karnagy, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára, a Szekszárdi Madrigálkórus, a Schola Cantorum Sopianensis és a Pécsi Székesegyház Palestrina Kórusának vezetője a **Magyar Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozata** kitüntetését kapta. Ugyancsak a Magyar Érdemrend lovagkeresztje polgári tagozata kitüntetését kapta **Fodor Artur**, a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának nyugalmazott kürtművésze, a Pécsi Székesegyházi Énekiskola egykori növendéke.

Emlékezetes aranyköpések

A karnagyok rendszerint mindent bevetnek a próbák során, hogy a kívánt hatást elérjék, a kritikus helyek megfelelő megoldásai rögzüljenek, s hogy életben tartsák az időnként lankadó figyelmet. Bizonyos analóg hibák szüntelen faragása néha egészen meglepő fordulatokat eredményez.

A legtöbb kórus idővel tekintélyes mennyiségű aranyköpést gyűjt karnagyától, így az évtizedek alatt a mi kórusainknak is bőséges alkalmuk volt erre. Álljon itt egy szerény válogatás Jobbágy Valér útmutatásaiból. Bár nem kizárt, hogy volt olyan érzékenyebb lelkű énekes, aki zokon vett egy-egy keményebb kritikát, a többség biztosan évtizedek múlva is visszasírja a stílusos korholást.

Köszönet minden szekszárdi és pécsi gyűjtőnek!

„Attól, hogy harmonikás a homlokotok, még nem jön ki a gisz...”

„Valami magasabb zajt lehet hallani a G-nél, de hogy nem asz, az biztos.”

„Mindenki más nagy szekundban gondolkodik. Van, akinek a kicsi is elég nagy, van, akinek a nagy sem elég nagy...”

„Meglátunk egy legato ívet, és abban a pillanatban átmegyünk szentimentálisba...”

„...lent valami infernális rőfögés, aztán megyünk tovább.”

(a basszus szólam dallamvezetéséről)

„A tenor is szőrtelenül induljon!”

„Kedves basszus, parlagi a folytatás!”

„Az alt belépő F-je egy élő kérdőjel.”

„A basszusban valaki kvintet énekel terc helyett! Poéngyilkos...”

„Valamilyen generálvokális szól.”

„Kóválygunk a disszonanciák között, nem tudjuk, melyik a saját leleményünk.”

„Alt! Furioso! Mint otthon...”

„Tartjuk magunkat az alla breve semmitmondóságához.”

„Olyan idétlenül szól, hogy überel mindent.”

„Drámaian alacsony!”

(legtöbbször egyszerű földi halandók által nem érzékelhető eltéréseknél)

„Nagyon kedves, de sajnos nem így van!”

„Mint a köcsögduda!”

„Bizonyos hangok túl széles körben szólnak, szóval hamisak.”

„Ez különösen ronda, mit mondjak?!”

„Kicsit ápoltabb cisz-szel, drága tenor!”

„Már a levegővétel is alacsony volt.”

„A kötőív mindig valami rondaságra sarkall minket.”

„Attól, hogy így szór mentén nyalogatjátok a hangokat, nem lesz jobb!”

„Hihetetlen rövid idő alatt milyen ösztönös óvintézkedések történnek a dezintonáció ellen...”

„Intettem volna, de kevés volt a fogadókészség.”

„A 4 a 3 után jön, közvetlenül.”

„Nem tempo, hanem szöveg nélkül kértem.”

Egy jócskán elkéső fiatal tenor nem vette jó néven a karnagy teátrális órára pillantását.

- Jó, hát dolgoztam.

- Jól van, Zsoltikám, még szerencse, hogy itt mindenki más munkanélküli...

Egy alkalommal megkopogtatta Kovács Szilárd organista vállát a dóm karzatán.

JV: - Az intonáció majd dominánsban lesz.

KSz: - Ö... Majd megbeszéljük... Azt hiszem, kiüresedett a tekintetem.

JV: - A lényeg, hogy dominánsban lesz.

KSz: - De még nem láttam a darabot...

JV: - Nem baj...

Internetes „népművészet”

Az „internetes mém” újkeletű kifejezés, kiforrott, elfogadott meghatározása talán nincs is. Egyszerre jelöli egy legtöbbször képi alapú, módosított, vagy módosítás nélküli tartalmat, amelynek célja a meghökkentés, vagy a nevettetés, és jelzi a terjedésének módját és sebességét is (a mém eredetileg biológiai fogalom). A közösségi oldalakon egy-egy jól sikerült, sokak által megosztott mém hatalmas nézettséget produkál. Különösen népszerű az oda nem illő szövegek képbe ágyazása. (A képek átértelmezése persze nem új keletű játék, régen talán a Hócipő újságban volt a legtöbb ilyesmi.)

Nem gondoltuk, hogy Jobbágy Valér valaha is bekerül a „mémgyárba”. Néhány ártatlan képpel kezdődött minden. Lozsányi Soma barátunk, zeneakadémiai hallgató létrehozott egy képalbumot a Facebook-on „Tudnivalók a vezénylesről” címmel, amelyben először csak néhány koncertfelvétel és zenei műszo jópofa összeboronálása szerepelt. Aztán elszabadult a fantázia, és egymást követték a nagyszerű és kevésbé sikerült próbálkozások, amelyek legtöbbször Tanár Úr képeihez rendelt intertextusok, néha azok ferdítései.

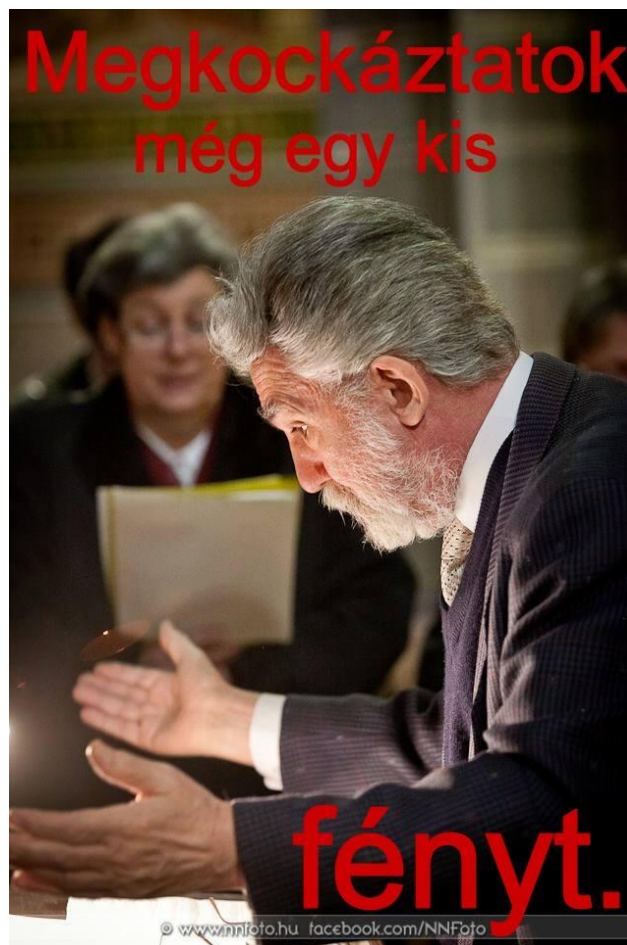

Varázslók találkozása a képernyőn (folytatás a 10. oldalról)

A képgaléria csúcspontját talán a Gyűrűk Ura című könyv és film által ihletett mémek jelentik, amelyeken Tanár Úr a varázsló, Gandalf emlékeztető mondatait kapja kölcsön.

Biztosak vagyunk benne, hogy mindenki számára nyilvánvaló, hogy ezek a viccek is a Tanár Úr iránti szeretet és tisztelet sajátos megnyilvánulásai. Jó szórakozást!

(a jobb alsó kép „hobbitjai” Hontvári Gábor és Szűcs Dániel zeneakadémiai hallgatók)

A Gyűrűk Ura után búcsúzóul egy kis Star Wars utánérzés. Készítette: Lozsányi Soma. Fotó: Wéber-Simon Krisztina (az eredeti szöveg: „Most elmész a Dagobah rendszerbe. Ott vár a tanítómestered, Yoda. Belőlem is ő faragott Jedi lovagot.” — Obi-Wan Kenobi)

A Palestrina Kórus programja (március – április)

Rendszeres szolgálat **minden szombaton 18:00** órakor. **2017. március 12. 15:00** lemezbemutató koncert Szajkon – in memoriam dr. Hergenröder Miklós. **2017. március 26. 9:30** szentmiseszolgálat és temetőlátogatás Hőgyészen – in memoriam Mayer Ferenc. **2017. április 01. 18:00** szentmise Glatt Ignác kanonok lelki üdvéért. Ebben az évben a szertartás után nem lesz agapé. **2017. április 12. 18:00** szentmise az elhunyt püspökökért (alttemplom). **2017. április 12. (nagyszerda) 20:00** sötét zsolozsma. **2017. április 13. (nagycsütörtök) 18:00** püspöki szentmise. **2017. április 14. (nagypéntek) 18:00** igeliturgia. **2017. április 16. (húsvétvasárnap) 9:30** püspöki szentmise

Az Egyesület működési költségeit
2016. április 01-től 2017. március 31-ig támogatja:

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

PALESTRINA kórushíradó

HIT - MŰVÉSZET - HAGYOMÁNY

A PÉCSI SZÉKESEGYHÁZ PALESTRINA KÓRUSÁNAK LAPJA

Felelős szerkesztő: Onhausz Miklós

E-mail: info@palestrina.hu

Web: <http://palestrina.hu>